

Όπως σε όλες τις χώρες υπάρχει και στην Αυστραλία ένας σκληρός πυρήνας ανθρώπων που με κάθε τρόπο προσπαθούν να διχάσουν την κοινωνία με εθνικιστικές κορώνες. Μετά από κάποιες επιτυχίες με την απόρριψη αιτήσεων για την ανοικοδόμηση μουσουλμανικών σχολείων επειδή θα μολύνουν το περιβάλλον(!), αποπειράθηκαν χωρίς επιτυχία στο δήμο Καντερμπέρι και στα δικαστήρια να σταματήσουν την ανοικοδόμηση τού Ελληνορθόδοξου Κολλεγίου των Αγίων Πάντων στο Μπέλμορ γιατί θα κατέστρεφε μια "ήσυχη και όμορφη" γειτονιά!

Σύμφωνα με τη Sun-Herald όπου κατέφυγαν για να προκαλέσουν σάλο, τώρα κατηγορούν τον δήμαρχο Ρόμπερτ Φουρόλο επειδή δέχτηκε οικονομική ενίσχυση \$1000 από τον πρόεδρο τής Ενορίας Κοινότητας Μπέλμορ, κ. Πολ Κουρούση και τον αρχιτέκτονα κ. Αγγελο Κανταλέπα. Εμμέσως, πλην σαφώς, οι εχθροί τής παιδείας "επειδή καταστρέφει ήσυχες και όμορφες γειτονιές" κατηγορούν τον κ. Φουρόλο ότι ενέκρινε παράνομα τα σχέδια για το Κολλέγιο με αντίτιμο δύο χιλιάδες δολάρια! Ο κ. Φουρόλο, όμως, α-

Επιμέλεια ΓΙΩΡΓΟΥ ΚΑΤΖΗΒΑΣΙΛΗ

Κόσμος και...μη

παντά ότι η έγκριση των σχεδίων έγινε πριν τη δωρεά με τη συγκατάθεση των τεχνοκρατών τού δήμου και δεν πρόκειται για αντίθεση συμφερόντων.

Γιατί οι άνθρωποι αυτοί δεν ήθελαν ένα ελληνικό σχολείο; Οχι

και πολυπολιτισμική αυτή χώρα που έχει γίνει παράδειγμα προς μίμηση σε όλο τον κόσμο. Δεν έχουν πειστεί ακόμη ότι το πουλάκι πέταξε και δεν μπορούν να γυρίσουν πίσω τα ρολόγια και την Αυστραλία στην αγκαλιά τής μα-

Οι γείτονες, η ησυχία τους και το Κολλέγιο Αγίων Πάντων

βέβαια για την ομορφιά τής γειτονιάς τους, όπως λένε, αλλά επειδή μάλλον πιστεύουν ότι τα έθνη σχολεία υπονομεύουν τον αγγλοσαξονικό χαρακτήρα τής χώρας.

Δεν έχουν καταλάβει ακόμη ότι επίσημη γλώσσα τής Αυστραλίας θα είναι πάντα η Αγγλική σαν συνδεδειγμένος κρίκος στην πολυεθνική

μάς Αγγλίας που τους εγκατέλειψε άπονα και άκαρδα. Η χώρα πλέει πρόσω ολοταχώς και αναπτύσσεται με κινητήριο δύναμη τη σκληρή δουλειά, την ευφυΐα, τις γνώσεις και ικανότητες των μεταναστών που είναι πιστοί πολίτες αφοσιωμένοι στην ευημερία τής και δεσμευμένοι στην ασφάλεια

της.

Τα έθνη σχολεία παράγουν πολίτες πρώτης κατηγορίας με υψηλά επίπεδα μόρφωσης που θα βοηθήσουν στην πρόοδο αυτής τής μεγάλης και φιλόξενης χώρας. Εθνικά επικίνδυνος είναι μόνο οι αυτοί που τυλιγμένοι με σημαίες προσπαθούν να διχάσουν το λαό και να προκαλέσουν βίαιες κοινωνικές συγκρούσεις.

Θέλουμε περισσότερα σχολεία για να μην χρειαστούμε κι' άλλες φυλακές, γι' αυτό οι άνθρωποι αυτοί θα έπρεπε να συγχαρούν την Ενορία Κοινότητα Αγίων Πάντων και τον δήμαρχο Ρόμπερτ Φουρόλο, αντί χύνουν δηλητήριο.

Βέβαια, θα πούν ότι πρόθεσή τους είναι μόνο η... προστασία της γειτονιάς τους, αλλά αν θέλουμε τους πιστεύουμε, επειδή δεν έχω ακούσει πιο ασταθεί ισχυρισμό ότι ένα σχολείο καταστρέφει μια ήσυχη και όμορφη γειτονιά. Αυτές οι ιδιοφυΐες ίσως ήθελαν τα σχολεία να χτίζονται στην έρημο για να έχουν την ησυχία τους.

Αλλά μήπως έχουν δει πιο όμορφο θέαμα από μια αυλή γεμάτη παιδιά, ή μήπως έχουν ακούσει πιο γλυκό ήχο από τις φωνές τους;

* Δημήτρης "Τζιμ" Αναστασίου

Κακό το μαντάτο για τους πολλούς φίλους του ο θάνατος τού Δημήτρη "Τζιμ" Αναστασίου την περασμένη Κυριακή. Ο λεβέντης Κύπριος, ο πιστός φίλος, ο ιδεαλιστής ιδεολόγος που αγάπησε τη ζωή και χάρηκε κάθε λεπτό της δεν είναι πια μαζί μας.

Αγωνιστής από μικρή ηλικία ο Τζιμ, συγκρούστηκε με την κυβέρνηση τής Αυστραλίας πριν πολλά χρόνια όταν αποπειράθηκε να τον απελάσει με κάθε τρόπο, ακόμη και γελοίους, όπως εξετάσεις στην... ιταλική γλώσσα και τελικά νίκησε. Ο Τζιμ κυνηγήθηκε για την συνδικαλιστική και πολιτική δράση του, όμως, ήταν και στην πρώτη γραμμή σε κάθε συμπλιωτική κίνηση, είτε τις σχέσεις τής Κοινότητας με την Αρχιεπισκοπή αφορούσαν, είτε την διαμελισμένη αριστερά στην παροικία, είτε την αγαπημένη του Κυπριακή Κοινότητα.

Για τη ζωή τού Τζιμ Αναστασίου θα μπορούσαν να γραφούν δύο βιβλία, αλλά αρκέστηκε σε μια εκτεταμένη συνέντευξη σ' αυτή τη στήλη πριν πολλά χρόνια επειδή αυτός ήταν ο Τζιμ. Ένας σεμνός προοδευτικός αγωνιστής με όλη τη σημασία τής λέξης. Η ανιδιοτελής φιλία του χωρίς ανταλλάγματα και οι ενδιαφέρουσες συνομιλίες μας πολύ θα μάς λείψουν.

Πιο πολύ, όμως, θα λείψει ο Τζιμ Αναστασίου στη σύζυγό του, Ιωάννα, τα παιδιά του Φίλιππα και Μαριλένα και την αδελφή του συνάδελφο, Νίκη και Νίκο Καρακατσάνη, που παρακαλούμε να δεχτούν τα ειλικρινή συλλυπητήριά μας.

Καλό ταξίδι Δημήτρη...

* Το άβατο... της μειονότητας.

Η 28χρονη οδοντίατρος Μπιλγκέ Φερχάτ είναι από την προηγούμενη εβδομάδα η πρώτη γυναίκα αντιδήμαρχος στην ιστορία του Δήμου Ιάσμου στον Νομό Ροδόπης, ενός μικρού δήμου οκτώ χιλιάδων κατοίκων με δημότες χριστιανούς και μουσουλμάνους. Μιλώντας για τη συνύπαρξη χριστιανών και μουσουλμάνων, τονίζει χωρίς περιστροφές ότι δεν αισθάνθηκε ποτέ ως μειονότητα. "Ποτέ δεν σκέφθηκα ότι υστερώ σε κάποια πράγματα από έναν χριστιανό ή μια χριστιανή συμπολίτισσά μου».

* Λαύρος ο Πάγκαλος

Όπως διάβασα σε αθηναϊκή εφημερίδα, μάλλον το μετάνιωσε ο πρεσβευτής του Ισραήλ στην Αθήνα, Αλί Γιάχα, που αποτόλμησε να στείλει στον Θόδωρο Πάγκαλο, ως δώρο εορτών, τρία μπουκάλια κρασί. Διότι ο πρώην υπουργός τού τα έστειλε πίσω, μαζί με μια επιστολή, την οποία

ο πρεσβευτής θα ήθελε να καταχωνιάσει στα πιο μεγάλα μπουκάλια της πρεσβείας.

Ο Πάγκαλος, οινοπαραγωγός και ο ίδιος, ανακάλυψε ότι το κρασί των μπουκαλιών έχει παραχθεί στα υψώματα του Γκολάν, τα οποία το Ισραήλ κατέχει παράνομα. «Εχω διδαχθεί από πολύ νέος να μην κλέβω και να μη δέχομαι προϊόντα κλοπής», του γράφει. Η συνέχεια είναι ακόμη χειρότερη. Ο Πάγκαλος λέει στον πρεσβευτή ότι αυτά που κάνει τούτες τις μέρες η χώρα του στη Γάζα «μας θυμίζουν ολοκαυτώματα όπως εκείνα των Καλαβρύτων, του Δοξάτου ή του Διστόμου και οπωσδήποτε εκείνο του γκέτο της Βαρσοβίας!» Σε άλλες περιπτώσεις, μπορεί και να κάνουμε λίγη πλάκα. Όμως, η σφαγή που γίνεται στη Γάζα το απαγορεύει. Και η απάντηση του Πάγκαλου είναι μεν συμβολική, αλλά πληρωμένη. Και πολύ καλύτερη και από το πιο αυστηρό διπλωματικό κείμενο. Επιτέλους...

* Καλό!

"Ο Χριστός δίδαξε και πέθανε. Οι καθηγητές τι περιμένουν;", (Ε.Μ.Π., Αθήνα)

"Κολόμβε, γαμώ την περιέργειά σου", (Decadence, Αθήνα)

"Δεν υπάρχουν παθητικοί καπνιστές, μόνο... αντιπαθητικοί αντικαπνιστές", (Τ.Ε.Ι., Αθήνας)

"Διατηρείτε την Αθήνα καθαρή. Πετάτε τα σκουπίδια σας στον Πειραιά", (Μεταξουργείο, Αθήνα)

"Ο Χριστός πέθανε, ο Αινσάιν πέθανε, και Εγώ δεν αισθάνομαι καλά τελευταία", (Av club, Αθήνα)

"Συμμετέχω, Συμμετέχεις, Συμμετέχει, Συμμετέχουμε, Συμμετέχετε, Αποφασίζουν", (οδός Σινώπης, Αθήνα)

"Αυτοί που νομίζουν ότι τα ξέρουν όλα, εκνευρίζουν εμάς που τα ξέρουμε", (Λεωφόρος Αλεξάνδρας, Αθήνα)

"Αν τα λάθη διδάσκουν, τότε έχω καταπληκτική μόρφωση", (οδός Μπενάκη, Αθήνα)

"Η χώρα καταστρέφεται από την αδιαφορία, αλλά τι με νοιάζει εμένα;", (Λόφος Στρέφη, Αθήνα)

"Μην τα περιμένετε όλα από την Αστυνομία. Χτυπηθείτε μόνοι σας", (Παπασωτηρίου, οδός Στουρνάρα, Αθήνα).

* Μια λέξη κάθε ημέρα

Λυδία: Λυδία είναι το όνομα αρχαίας πόλης στα παράλια της Μικράς Ασίας, όπου ανακαλύφθηκε η πέτρα για τη δοκιμασία της γνησιότητας πολύτιμων λίθων. Έτσι προέκυψε η φράση λυδία λίθος. (Αντίστοιχα, ο ίασις ήταν η μαύρη σκληρή

πέτρα που πάνω της δοκιμαζόταν η καθαρότητα του χρυσού και του ασημιού.) Μεταφορικά η φράση λυδία λίθος χρησιμοποιείται για να δηλώσει τρόπο δοκιμασίας, ελέγχου, εξακριβώσης. Παραδείγματα: Η εκκλησιαστική περιουσία αποτελεί όντως τη λυδία λίθο στις σχέσεις Εκκλησίας και Πολιτείας. Το χρήμα είναι η λυδία λίθος για τους χαρακτήρες των ανθρώπων.

* Ο Νόμος

Σε κείμενο του 1975 για τις ιερές σιωπές του κόσμου, ο Ν.Δ. Καρούζος γράφει: «Κάποτε, λέει, ένας παράξενος ειδωλολάτρης πάει σ' έναν φημισμένο ραββίνο και του θέτει το ερώτημα, μήπως θα 'τανε μπορετό να μάθει ολάκερο το Νόμο με συντομία, συγκεκριμένα όσην ώρα θα στεκότανε στο ένα του πόδι. Σ' αυτή την απροσδόκητη παράκληση, ο ραββίνος δείχνει όλη του την κατανόηση, δεν την αποκρούει, και του λέει μ' ένα γαλήνιο χαμόγελο: "Να μην κάνεις, άνθρωπέ μου, στους άλλους εκείνο που δε θέλεις να σου κάνουν. Ετούτος είν' ολάκερος ο Νόμος..."».

* ΣΤΑΘΗΣ Σ.

Έχουμε μπλέξει. Η Τουρκία δεν προβαίνει σε κάποιες «ενέργειες» όπως λέει η κυρία Μπακογιάννη, αλλά αμφισβητεί την εθνική κυριαρχία κράτους-μέλους της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Και η ειρήνη στην περιοχή είναι πολύ σοβαρή υπόθεση για να αφήνεται σε δημοσιογραφικές φλουφυλιές στην καλύτερη και σε φοβικές αντιδράσεις -μιας πολιτικής εθισμένης στον κατευνασμό- στη χειρότερη. Ο κατευνασμός αργά ή γρήγορα αλλά ασφαλώς οδηγεί στον πόλεμο...

